

и др. Презъ 1852 г. написалъ комедията „Михалъ“, която била дадена въ Шуменъ съ голѣмъ успѣхъ презъ време на учителствуването му тамъ и минавала за първо театрално представление въ България. Въ Варна основалъ класно училище (1864 г.). Въ Сливенъ служилъ преданно, като въ свой роденъ градъ. Не само училището и черквата били неговото призвание. Въ 1895 г. той превръща сливенското класно училище въ полугимназия. Често е проповѣдвалъ отъ черковния амвонъ. Билъ е съобщителенъ и напѣтствувалъ гражданитѣ къмъ обществени инициативи. По негово настояване се направилъ голѣмиятъ мостъ на р. Куруча (Асеновска) между Сливенъ и Клуцохоръ. Не малко участие взема тукъ и въ борбата на сливенци противъ грѣцкото духовенство. Делегатъ въ Народния черковенъ съборъ въ Цариградъ презъ 1871 г., той не само че не е фигурантъ, но се проявява като деецъ отъ доста голѣма величина. Въ документа, подписанъ отъ нашитѣ тогавашни владици Иларионъ Макариополски, Ловчанский, Пловдивскитѣ Панаретъ и Паисий, се казва: „Той изпълни точно и вѣрно посланието . . . присѣтствува редовно въ всички заседания на събора, взе деятелно участие въ всичкитѣ по-важни въпроси и винаги показва най-топлата ревностъ за народното въобще добро, съ една речъ, той показва и словомъ и дѣломъ, че е заслужавалъ не само повѣрението на Богоспасаемата Ваша Епархия, но и почитѣта и любовѣта, която привлѣче тукъ върху себе си отъ страна на всинца. . .“

Навсѣкжде се подчертаватъ неговитѣ заслуги, като деятелна личностъ. На 6 августъ 1884 г. Българското книжовно дружество (сега Българска академия на наукитѣ) го провъзгласило за свой почетенъ членъ.

На 18 май 1889 год. е удостоенъ отъ тогавашния князь Фердинандъ съ **сребъренъ медалъ за заслуга.**

Независимо отъ проявената си голѣма обществена дейность, борби, проповѣди, речи, той билъ и добъръ педагогъ въ качеството си на училищенъ инспекторъ. Поповскитѣ учители му отправятъ благодарственъ адресъ, въ който изтъкватъ голѣмото му значение въ училището за ученици, учители и общество.

Голѣма частъ отъ времето си Доброплодни употребилъ въ писане на книги, тъй нужни за школната ни книжнина въ онова време. Неговата литературна дейность оставя въ нашия литературенъ животъ една голѣма начална бразда, която е и най-свѣтлиятъ лжчъ на неговия творчески животъ.